

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Kirkehistorie, bibelsk eksegese, excerpter fra Schleiermachers dogmatik og fra Baaders spekulative dogmatik m.m. : 1839

Citation: Kierkegaard, Søren: "Kirkehistorie, bibelsk eksegese, excerpter fra Schleiermachers dogmatik og fra Baaders spekulative dogmatik m.m. : 1839", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 , s. 1v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p2-txt-shoot-n29.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P2:29

Acta.

Cap 1.

Ps. 69, 26. om Davides ell. Forfatteren, som beklager sig over sine Fjender og ønsker dem gudd. Straf; de ældre meente, om Xst., og det maa vel forstaaes saaledes typisk;: Joh: 11, 7. (Mth: 27, 34.),

επαυλις = פִּיר Pallads. – αυτου i Texten Pluralis

Ps: 109, 8. ligesaa.

פִּירָה

Cap. 2.

Joel 3. απο του πν. i Texten min Aand, altsaa ikke partieltesχαταις ημῶν.

v. 18 μου er tilsat i LXX.

v. 20 επιφανη נִבְחָה.

v. 21. Rom X, 13.

Ps. 16, 8. af de Ældre om en virkelig Opstandelse fra Døde, af de Nyere han haaber ikke at døe.

v. 26 γλωσσα בִּבְדִי

οσσιον = בִּבְדִיךָ dine Fromme, LXX har læst: Singularis uden det andet י.

Act: 13, 35

Ps. 110, 1. Mth: 22, 44. Heb. 1, 12.

Cap. 3.

Deut: 18, 15.18de Nyere forstaae om hele Prophetstanden.

Cap. 4.

Ps. 2, 1.2 Nogle om David nogle om Salomon.

Cap. 7.

Gen: 12, 1.

Amos 5, 25. σκηνην του Μολοχ τοιο εζζλη Eders Konges Telt, det har LXX taget som et nomen proprium. v. 43. de to Leed ere ombyttede; thi i Texten kommer først

מִי כִּי מִלְצָ, og derpaa αστρον του θεου.

מִי har LXX taget som proprium og oversat ved Ρεμφαν et coptisk Navn paa Saturn.

προσχυνει αυτοις staaer ikke i Texten. -

de sidste Ord ere af et ganske andet Sted; thi i Texten staaer: jeg vil bortføre Eder paa hiin Side Damaskus.

Es. 66, 1.2.

Cap. 8.

Es. 53, 7.8. hører til den Afdeling af Es., der begynder med 40 cap. og gaaer til 66, hvilket af de Nyere ansees for ikke at være af Es., men af en Prophet i Exilet. (afvigende Sprog ^{b)} forudsætter Hierusalem som ødelagt, Folket bortført ^{c)} nævner bestemt Cyrus.), der handles om en עֶבֶד " , som alle de Ældre ansaae for Xst, indvendes herimod, at Xst. ellers aldrig kaldes saa, undertiden er det i selve Stykket Cyrus, og igjennem hele Stykket viser sig at være Israel Folket 44, 1., de Nyere forklare det derfor om det israelitiske Folk, hvis Lidelser i Exilet skulde være for Hedningernes Skyld (umueligt) ell. om de Fromme af Folket, der maa lide for de Andres Skyld; Andre om Propheterne i Almdl., andre om Forfatteren Pseudo-Esaïas.

v. 33 i Texten: men han er taget fra Angst og fra Dom.
- han er adskilt fra de Levendes Land.